

watakse weiskil peneks. Kaks osa samblad ja üks osa rukkijahho andwad leiwalk tehtud mõnufac toito, ja on nisuggusel leiwal sesamma toido-rammo kui selgel rukkijahho. Mõukamad perremehhted wõiwad weel pisut soola leiwale sisse panna, mis läbbi sambla wihha maggo ennamist opis ärra lõppeb. — Minnewal möda läinud kewwadel laskis Wörrolinnas aus Rae-herra Stein paljo sesuggust nõmme sambla leiba tehha, mis mõnda näddalad igga päw ulga rahwale wälja jäggati, ja inimestele õppetust anti, kudda sesuggust leiba pidid teggema; sellepärast wist mitto Kalendri-luggijad praego hea õppetajale tänno andes weel mele tulletawad, kudda sesuggune leiwapalluke maitset. — Kui Wörrolinna ümberkaudne rahwas sähherdust sambla-leiba wilja äpparduse ajal ei wõtta pruvida, siis näwad nemmad isse ennese sü läbbi nalga ja tewad tõeks, mis wanna lõnna ütleb: „Laiskus ja ooletus on keh-wuse wannemad!“

Kes kaugema rahwast sest asjast ennam õppetust immustab, se leiab sedda ühhes weikes ramatokesses, mis 1818 Tallinnas trükkitud se nimme al: „Nõu ja abbi, kui waesus ja nalga kae on.“ Nisammoti rägitalse ka kaddunud praust O. W.

Masingi Pühha päwa wahhe luggemistes some rahwast, kes nõmme samblaid leiwa jätkust prugiwad.

Piddage allati, armad luggijad, üllemaal nimmetud sõnna mäles, et põssul teie rahha-aul! arrige põldo ei mitte sullase egga päilise modi, waid dige mehhe wifil ja omma pärrast; weddage igga aasto ennam sõnnikut nurmele ja wennitage kartohwli põslud aast aastalt laiemale: kül siis Jummal teile leiba annab.

F. R.